

Promotis de-
cedentibus ali
fufficiantur.

Antistes a
quibus pro-
moveri pos-
sunt, designat.

Promotis ad
recitationes
Horarum obli-
gat, imo om-
nes idoneos.

Essdem pro-
moveri ad Ora-
tionem Domi-
nicam, &
Salutationem
Angelicam,
non tenent de-
clarat.

Missarum
celebrationis
modum pre-
scribit.

Secularium
confessiones
audire prohi-
bet.

Diffillatione
aquarem sa-
cris initiatis
vetat.

gradibus, ministeriis prædictis, cæterisque ipsius Congregationis privilegiis, & prærogativis gaudeant, & præfruantur.

§.4. Quodque in tota Congregatione prædicta, ultra numerum centum, ad Sacros ordines promoveri non possint, sed quodcumque aliqui ex numero promotorum ab hac vita migraverint, alii idonei in eorundem demortuorum locum sufficiantur; ita ut sic ordinatorum numerus in tota Congregatione perpetuo retineatur.

§.5. Quodque illi, qui ad ordines promovendi erunt, literas dimissorias a suis Superioribus, ad aliquem ex infra scriptis Antistibus directas habeant, a quibus Antistibus in eorum proptis Civitatibus, vel Diocæsi bus tantum, & non ab aliis hujusmodi ordines suscipiant: videlicet in Urbe a dilecto filio Vicario nostro, vel de illius licentia a quocumque Catholico Antistite, gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habente, ac in dicta Urbe Pontificalia exercente, necnon a Venerabilibus fratribus Mediolanensi, Bononiensi, & Senesi Archiepiscopis, ac Episcopo Patavino, vel ab aliis similibus Antistibus, de ipsorum Archiepiscoporum, & Episcoporum licentia, in illorum respective Civitatibus, & Diocæsi bus Pontificalia exercentibus, quibus, & cuilibet eorum prædictos religiosos, ut præmissum est, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus ordines promovendi, licentiam, & facultatem concedimus.

§.6. Præterea statuimus, & ordinamus, ut Sacerdotes, & alii ad Sacros ordines, hoc pacto pro tempore promoti, ex peculiari cujusque obligatione horas Canonicas in Choro statuto ab Ecclesia tempore recitare debeant: in illis scilicet Conventibus, in quibus quatuor saltem fratres reperiantur in Sac. ordinibus constituti, in aliis autem Conventibus ubi pauciores quatuor erant Sacris ordinati, possint eas etiam privatim recitare.

§.7. Ipsi vero fratres ad Sacros ordines promoti, nullatenus in posterum teneantur ad recitationem Orationis Dominicæ, & Salutationis Angelicæ, in illis temporibus, in quibus ad eam priusquam easdem Horas Canonicas recitare deberent, ex præscripto suarum constitutionum loco earundem Horarum erant obligati.

§.8. Missæ vero submissa voce recitare contenti sint, & a solemnium celebratione abstineant, nisi sicubi ipsi solemniter celebrare jam hoc tempore consueverint.

§.9. Quodque ad Sacerdotium promoti, neque ullius secularis personæ, neque alterius Ordinis regularis ullo tempore, etiam de cujuscumque Episcopi, vel Superioris regularis licentia confessiones audire possint, sed tantum illis Sacerdotibus, qui ad confessiones audiendas idonei reperti, & ab Ordinariis locorum approbati fuerint, liceat aliorum ipsius Congregationis religiosorum, de sui Superioris licentia confessiones audire.

§.10. Quodquod fratres ipsi aliquo Sacro ordine initiati suæ dignitatis memores, exercitio diffillationis aquarem nullo pacto

vacent, neque earum venditionibus sese immisceant.

§.11. Imo cæteri ejusdem Ordinis regulares, qui ad ordines promoti non fuerint, quibusque id exercitum non admittitur, ejusmodi aquas diffillas, quod hæcenus fecerunt, mulieribus deinceps nullo prætextu vendere, aut alias tradere debeant, neque venales habere, seu exponere, sed tantum eas seorsum ab aliis possint vendere Aromataris, vel aliis particularibus personis.

§.12. Insuper, ut religiosi dictæ Congregationis magis fructuosi in Ecclesia Dei ministri evadere possint, eidem Congregationi, & illius Superioribus, & religiosis, ut in eorum Conventibus, ubi hoc commode fieri poterit, literarum exercitationes, seu studia erigere, & instituire possint, in quibus tum humaniores literæ, ac disciplinæ, tum Philosophiæ, ac Theologiæ legantur, ipsique iis operam dare valeant, auctoritate, & tenore prædictis, licentiam, & facultatem concedimus, & indulgemus.

§.13. Decernentes præfentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu, quavis de causa, & occasione, vel prætextu notari, vel impugnari, infringi, suspendi, limitari, vel retractari, aut revocari ullatenus posse, sed semper validas, & efficaces existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

§.14. Sicque & non aliter per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.15. Non obstantibus literis Gregorii, & Clementis Prædecessorum prædictorum, & quibusvis aliis prohibitionibus, necnon constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, & Congregationis Jesuatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præfentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat, & ad effectum præmissorum, specialiter, & expresse, ac latissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.16. Volumus autem, ut præfentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur ubique, quæ præfentibus adhibetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 18. Februarii 1606, Pontif. nostri Anno I.

Eas mulieri-
bus vendi, aut
venales habe-
ri interdicit.

Studiorum
instituti-
onem
concedit.

Clausula præ-
servativa.

Clausula sub-
lata &c.

Clausula de-
rogatoria.

Transumptio-
rum fides.

Dat. die 18.
Febr. 1606.
An. I.

Se-

Sequitur declaratio præsertim
Constitutionis.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Sedis Apostolicæ providentia circumspicienda, quandoque religiosam vitam agentibus, ea concedit, & indulget, quæ regularibus eorum institutis verita erant, prout maturo desuper habito consilio eorum animarum salutem, & religionis propagationi in Domino judicat expedire.

Constitutionem præcedentem enunciat.

§.1. Sanc cum alias Fratres Congregationis &c. Omittitur narrativa præcedentis Bullæ.

Et ad sup-
plicationem
Congregatio-
nis.

§.2. Cum autem, sicut dilecti filii Visitatores, & alii Superiores, ac fratres dictæ Congregationis per dilectum etiam filium Isidorum Venetum, fratrem, & Procuratorem generalem ejusdem Congregationis Nobis nuper exponi fecerunt, pro divini cultus in ipsa Congregatione augmento maxime expediat, ut aliqui ex illius fratribus ad Subdiaconatus, & Diaconatus Sacros Ordines promoveantur, qui gradatim in locum demortuorum Presbyterorum statim sufficiantur. Ideo Visitatores, & Superiores, ac fratres prædicti Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Habilitat
alios viginti
quatuor Fra-
tres ad Sub-
diaconatus,
& Diacono-
rum Ordinem
respective.

§.3. Nos igitur prædictarum literarum tenores præfentibus pro sufficienter expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de eorundem S. R. E. Cardinalium consilio, ut ultra centum dictæ Congregationis fratres in Presbyteratus ordine constitutos, alii duodecim ad Subdiaconatus, ac alii etiam duodecim ad Diaconatus Sacros ordines de Superiorum suorum licentia modo, & forma in prioribus nostris literis expressis promoveri, & promoti in illis, etiam in Altaris ministerio ministrare; ita quod quando aliqui ex numero promotorum hujusmodi e vivis decesserint, alii in mortuorum locum substituantur. Apostolica auctoritate tenore præfentium licentiam concedimus, & indulgemus.

Derogatio
cæteri-
orum.

§.4. Non obstantibus literis Gregorii, & Clementis Prædecessorum prædictorum, & quibusvis aliis prohibitionibus, necnon constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores præfentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat, & ad effectum præmissorum specialiter, & expresse, ac latissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Exemplorum
fides.

§.5. Volumus autem, ut præfentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo

persona in dignitate ecclesiastica constituta munitis, eadem prorsus fides adhibeatur ubique, quæ præfentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 13. Martii 1608. Pontificatus nostri Anno III.

Dat. die 13.
Martii 1608.
An. III.

Sequitur declaratio circa personas hujus
Ordinis, recitationi Horarum Canonica-
rum addictas.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ministerio sacri Apostolatus officii licet immeriti præfidentes, ad ea per quæ divinus cultus, & devotio augetur, libenter intendimus, & quæ propterea ordinata fuisse dicuntur, Apostolici muniminis firmitate, cum a Nobis petitur, roboramus.

§.1. Alias si quidem statuimus, & ordinavimus, ut fratres Congregationis Jesuatorum ad Sacros Ordines pro tempore promoti, ex peculiari cujusque obligatione Horas Canonicas in Choro, statuto ab Ecclesia tempore recitare deberent, in illis scilicet Conventibus, in quibus quatuor saltem fratres reperirentur in Sacris Ordinibus constituti; in aliis autem Conventibus, ubi pauciores quatuor essent Sacris ordinati, possent eas etiam, sed privatim recitare, ipsi vero fratres ad Sacros Ordines promoti nullatenus imposterum tenerentur ad recitationem Orationis Dominicæ, & Salutationis Angelicæ in illis temporibus, in quibus ad eam, priusquam easdem Horas Canonicas recitare debebant, ex præscripto suarum Constitutionum, loco earundem Horarum erant obligati, prout in nostris in simili forma Brevis desuper expeditis literis plenius continetur.

§.2. Et sicut dilecti filii Isidorus a Venetia, Visitator Generalis, ac Definitor, alique Vocales ejusdem Congregationis Nobis nuper exponi fecerunt, illi subinde animadvertentes ex recitatione Horarum Canonicarum hujusmodi, cum spirituales fructus ipsi Congregationi provenire, tum Christianifideles recitationi earundem Horarum interessentes ad devotionem excitari provida deliberatione desuper habita, in eorum Capitulo generali novissime celebrato, reservato nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito, ordinarunt, & statuerunt, quod ex tunc de cætero quicumque ex fratribus dictæ Congregationis recitationi dictarum Horarum idonei essent, illi ad recitationem earundem Horarum tenerentur, & per Horarum recitationem hujusmodi recitationi Orationis Dominicæ, ex regularibus eorum institutis præscriptæ satisfacere censerentur. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, Isidorus, & Definitor, ac alii Vocales prædicti plurimum cupiant ordina-

Exordium.

Statuit hic
Pontifex pro-
motos ad Sa-
cros Ordines
ad recitatio-
nem Horarum
Canonicarum
teneri, ut sup.

In Capitulo
Generali po-
stea visum fuit
magis expedi-
ens, quod
omnes Fratres
recitationi
Horarum ido-
nei, ad earum
recitationem
tenerentur, i-
deo supplicat
Pape pro
cumprobatio-
ne hujus sta-
tuti.

tionem, & statum hujusmodi pro eius
subsistentia per Nos Apostolica auctoritate
confirmari, & approbari, ideo Nobis hu-
militer supplicari fecerunt, ut in prae-
missis providere de benignitate Apostolica digna-
remur.

Hic ideo Pon-
tix illud co-
firmat.

§.3. Nos igitur Isidorum, ac Definitorum,
& alios Vocales praedictos, necnon
singulos dictae Congregationis Fratres spe-
cialis gratiae favore prosequi volentes, &
a quibusvis excommunicationis, suspensio-
nis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sen-
tentis, censuris, & poenis, a jure, vel ab
homine, quavis occasione, vel causa latis,
si quibus quomodolibet innodati existunt,
ad effectum praesentium dumtaxat conse-
quendum, harum serie absolventes, & ab-
solutos fore censentes, hujusmodi supplica-
tionibus inclinati, de Venerabilium Fra-
trum Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae
Cardinalium, negotiis, & consultationibus
Episcoporum, & Regularium praepositorum
consilio, ordinationem, & statuta praedi-
cta Apostolica auctoritate, tenore praesen-
tium perpetuo confirmamus, & approba-
mus, illisque perpetuae, & inviolabilis
Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac
ab omnibus dictae Congregationis Fratribus
inviolabiliter observari mandamus.

Idemque ite-
rum statuit.

§.4. Et nihilominus, quod de caetero
perpetuis futuris temporibus, quicumque
ex dictae Congregationis Fratribus recitati-
oni Horarum Canonicarum habiles, & ido-
nei erunt, illi ad earundem Horarum re-
citationem perpetuo teneantur, & obligati
existant, ac per recitationem Horarum Ca-
nonicarum, recitationi Orationis Domini-
cae, & Salutationis Angelicae, ad quam
juxta regularia eorum instituta tenentur,
satisfaciant, & satisfacere censeantur, si-
militer perpetuo statuimus, & ordina-
mus.

Derogatio
congruorum

§.5. Non obstantibus Constitutionibus,
& Ordinationibus Apostolicis, nec non dic-
tae Congregationis, etiam juramento con-
firmatione Apostolica, vel quavis firmitate
alia roboratis statutis, & consuetudinibus,
privilegiis quoque, indultis, & literis
Apostolicis, eidem Congregationi, illius-
que Visitatori generali, ac Fratribus, &
aliis Superioribus, & personis, sub quibus-
cumque tenoribus, & formis, ac cum quibus-
vis etiam derogatoriis derogatoriis,
aliisque efficacioribus clausulis, & decre-
tis, in genere, vel in specie, ac alias in
contrarium praemissorum quomodolibet
concessis, confirmatis, & approbatis; Quibus
omnibus, & singulis, eorum tenores
praesentibus pro expressis habentes, illis
alias in suo robore permanentibus, hac vice
dumtaxat specialiter, & expresse deroga-
mus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptio-
rum fides.

§.6. Volumus autem, ut praesentium
exemplis etiam impressis, manu alicujus
Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus
personae in dignitate Ecclesiastica consti-
tuta munitis, eadem prorsus fides adhibea-
tur, qua ipsis originalibus literis adhibere-
tur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud Sanctum Marcum
sub Annulo Piscatoris, die 23. Sept. 1608.
Pontificatus nostri Anno IV.

Subsequitur generalis habitatio
ad Ordines Sacros.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Onerosa Pastoralis officii cura, meritis
licet insufficientibus Nobis ex alto
commissa postulat, ut Christifideles praeser-
tim sub suavi Religionis jugo, obsequiis
Altissimi mancipatos, quo ardentiori pie-
tate, & charitate in sacrificiis, & divinis
officiis illi placere, magisque gratum vale-
ant exhibere famulatum, specialibus Se-
dis Apostolicae favoribus, gratiisque profe-
quamur opportunis, prout pia illorum vo-
ta postulant, & alias in Domino conspicimus
salubriter expedire.

Exordium.

§.1. Alias siquidem postquam &c. Omit-
tatur relatio Constitutionum, quae praecedunt.

Hic Pontifex
edidit praecedentes
Constitutiones
(Ex quibus
magnum in re-
ligione pro-
gressum evenit

§.2. Cum autem sicut Fratres dictae
Congregationis Nobis nuper exponi fecerunt,
ex promotione eorumdem Fratrum
ad Sacros Ordines hujusmodi felici dictae
Congregationis gubernio, prosperaque di-
rectioni haecenus notabiliter, cum magno,
& evidenti illius progressu, & divini cultus
augmento consultum fuerit, & in dies ma-
jor illius progressus benedicente Domino
futurus sit, si non solummodo centum, verum
omnes praedictae Congregationis Fra-
tres, ad hoc alias idonei, & capaces, ad
eosdem Sacros Ordines promoveri possent.
Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt
dicti Fratres, ut sibi opportuna super
praemissis licentia providere de benignitate
Apostolica dignaremur.

Et modo ad
felicitate pro-
gressum, ge-
neralemque
Fratribus ha-
bitationem,
ad Ordines.

§.3. Nos igitur ad ea per quae Congre-
gationum ad divini cultus augmentum, &
religionis propagationem institutarum con-
servationi, & mantentioni, divini que cul-
tus augmento salubriter consulitur, libenter
intendentes, praedictae Congregationis Fra-
tres specialibus favoribus, & gratiis profe-
qui volentes, & eorum quemlibet a quibus-
vis excommunicationis, suspensionis, &
interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis,
censuris, & poenis, a jure, vel ab homine
quavis occasione, vel causa latis, si quibus
quomodolibet innodati existunt, ad effe-
ctum praesentium dumtaxat consequendum,
harum serie absolventes, & absolutos fore
censentes, ac praedictarum literarum tenores
praesentibus pro expressis habentes, sup-
plicationibus eorum nomine Nobis per di-
ctum Isidorum nunc praedictae Congrega-
tionis Visitatorem generalem super hoc hu-
militer porrectis inclinati. De eorumdem
Cardinalium consilio, ut omnes, & singuli
praedictae Congregationis Fratres, nunc &
pro tempore existentes de illorum Superio-
rum licentia, ad omnes etiam Sacros, &
Presbyteratus Ordines statutis a jure tem-
pori-

poribus a locorum Ordinariis, vel aliis qui-
busvis Antifitibus, gratiam, & communio-
nem Sedis Apostolicae habentibus promo-
veri, & promoti in illis etiam in Altaris
ministerio ministrare, dummodo tamen
praevio diligenti examine ad hoc idonei re-
perti fuerint, & aliud eis non obstat cano-
nicum impedimentum, ac alias servata
forma Sacri Concilii Tridentini, aliisque
de jure servandis, libere, & licite possint,
& valeant, Apostolica auctoritate praedicta
tenore praesentium concedimus, & indul-
gemus, ac cum eis super hoc opportune di-
spensamus.

Decretum ir-
ritum appo-
nit.

§.4. Sique per quoscumque Judices,
ordinarios, & delegatos etiam causarum
Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctae Ro-
manae Ecclesiae Cardinales etiam de latere
Legatos, iudicari, & desiniri debere, ac
irritum, & inane, si secus super his a quo-
quam quavis auctoritate scienter, vel igno-
rante contigerit attentari, decernimus.

Contrarius
derogatur.

§.5. Non obstantibus Gregorii, & Cle-
mentis Praedecessorum praedictorum, ac no-
stris literis praedictis, & quibusvis aliis pro-
hibitionibus, necnon Constitutionibus, &
Ordinationibus Apostolicis, ac dictae Con-
gregationis, etiam juramento, confirma-
tione Apostolica, vel quavis firmitate alia
roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam
legitime praescriptis, privilegiis quoque,
indultis, & literis Apostolicis in contrarium
praemissorum quomodolibet concessis, confir-
matis, & innovatis. Quibus omnibus, &
singulis, illorum omnium, & singulorum
tenores praesentibus pro plene, & sufficien-
ter expressis, & ad verbum insertis habentes,
illis alias in suo robore permanentibus,
hac vice dumtaxat specialiter, & expresse
derogamus, ceterisque contrariis quibuscum-
que.

Transumptis
credi jubet.

§.6. Volumus autem, ut praesentium
transumptis, etiam impressis &c.

Dat. die 25.
Januar. 1611.
An.VI.

Datum Romae apud Sanctum Petrum,
sub Annulo Piscatoris die 25. Januarii 1611.
Pontificatus nostri Anno VI.

XXVIII.

Ex Regest. in
Secret. Breve.

Commissio Vicario Generali Viglevanensi
confirmandi erectionem Scholae, & Bi-
bliothecae Ambrosianae, legesque pro ea-
rum regimine latis a Friderico Cardinali
Borromaeo, eique redditus nonnullos
uniendi.

PAULUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Dilecto Filio Vicario Ven. Fratris nostri
Episcopi Viglevanensi. in Spiritua-
libus generali salutem, & Apo-
stolicam benedictionem.

Exordium a
necessitate,
atque utilita-
te Scholarum
petitur.

Copiosus in misericordia Dominus, &
in cunctis gloriosus operibus, a quo
omnia dona desunt, ad hoc Nobis licet
Bull. Rom. Tom. V. Par. III.

immeritis suae sponse universalis Ecclesiae
regimen committere, & nostrae debilitati
jugum Apostolicae servitutis imponere vo-
luit, ut tamquam de summo vertice mon-
tis ad infima reflectentes intuitum, quid
pro hujusmodi illustranda Ecclesia ad fidei
orthodoxae propagationem conferat, quid-
ve statui fidelium quorumlibet conveniat,
attentius prospiciamus, & ut a fidelibus ip-
sis profligatis ignorantiae tenebris illi per do-
num sapientiae in via mandatorum Domini
conservari debeant, attendentes eos, ad
quaerendum literarum studia, per quae mi-
litantis Ecclesiae Respublica regitur, & di-
vini nominis, ac ejusdem fidei cultus pro-
tenditur, omnisque humanae prosperitatis
conditio augetur, solitudinis ope, Apo-
stolicisque favoribus propensius excitemus.
Quod ut commodius praestari possit, litera-
rumque studiis vacare volentium Schola-
rum, & illarum Bibliothecarum conserva-
tores sui muneris partes commodius obire,
ac ex eisdem Scholis optimarum disciplina-
rum proventus ad ejusdem militantis Ec-
clesiae gloriam, communemque utilitatem,
& profectum majori in dies cum fervore
valeant provenire: prout pia Praelatorum
praesertim Fratrum nostrorum Sanctae Ro-
manae Ecclesiae Cardinalium, quos in par-
tem laborum evocavit Altissimus, vota
expescunt, & Nos locorum, & temporum
qualitate pensata, conspicimus in Domino
salubriter expedire.

Fridericus
Card. Borro-
maeus Schola
in Collegio
Oblatorum.

§.1. Exposuit siquidem Nobis nuper di-
lectus filius noster Federicus tituli Sanctae
Mariae Angelorum in Thermis Presbyter
Cardinalis Borromeus nuncupatus Ecclesiae
Mediolanensis ex concessione, & dispensa-
tione Apostolica Praesul, quod cum ipse
Federicus Cardinalis, & Praesul singulari
Dei munere, & bon. mem. Caroli olim
Sanctae Praxedis Presbyteri Cardinalis etiam
Borromei nuncupati ex concessione, & di-
spensatione hujusmodi dictae Ecclesiae Prae-
sulis pastoralis cura, & vigilantia Civitatem
Mediolanensem ad Juventutem in bonarum
Artium Studiis erudiendam, necnon Ec-
clesiastica disciplina, bonisque moribus im-
buendam, multis Collegiis instructam, &
nobilitatam invenisset, idque adeo felice-
ter accidisse, ut plures inde prodissent,
qui Philosophiae, Theologiaeque confectis
spatiis, in publicis iisque celebrioribus Aca-
demiis Doctores creati fuissent, & eo quo-
que tempore cum magna Clericalis Ordinis
utilitate, & laude haud multo pauciores
prodirent; Animadvertens tamen in ipsa
Civitate nullam adhuc Scholam certam
esse ad eum finem instructam, ut in ea vel-
let palestra quadam post exactum Studio-
rum cursum, paratamque rerum plurimarum
notitiam, seorsim se aliqui exercentes
Catholicae fidei veritatem adversus impios
haereticorum conatus scriptis, & lucubra-
tionibus aliquando tueri possent, ac certis
aliis de causis adductus in Collegio Sacerdotum

A a tum

Nonnullas in ea servandas leges indicat.

tum oblatorum nuncupatorum Sancti Ambrosii in adibus Sancti Sepulchri dictae Civitatis per eundem Carolum Cardinalem, & Praesulem instituto, & opportuno Civitatis loco sito, ad Dei omnipotentis laudem, & sub patrocinio Beatae Mariae Virginis, nec non Divi Ambrosii Patroni auspicio, & dicti Caroli Cardinalis, & Praesulis unam Scholam Ambrosianam erexit, instituit, & fundavit, illique sic erectae octo Viros Ecclesiasticos tam ex Seminarii Alumnis, quam aliunde accitos, quorum tres necessario semper Sacrae Theologiae addicti essent, reliqui vero aliis facultatibus, bonisque artibus praepoliti a dicto Federico Cardinale, & Praesule, quoad viveret, deligendos adscripsit, & cooptavit, atque hi ut ex numero etiam Oblatorum sumerentur, concessit, si vel in adibus Sancti Sepulchri, vel alibi sit ex eo Ordine quisquam ita insigniter eruditus, ut eo coetu dignus propter doctrinam, & scientiam censeretur; ad hoc quatuor praeterea laicos liberalibus aequae disciplinis excultos, & a se pariter deligendos adjunxit, ut horum aemulatione Clerici ad studiorum labores forti animo subeundos alacrius excitarentur. Post ejus vero ex hac vita decessum, si quem ex dicta Schola mori contingeret, reliqui ex eadem Schola superstites alium in demortui locum proprio jure substituerent, qui vitam in Sancti Sepulchri adibus, & Collegio degerent, & ab instituto domus nullo modo recederent, ac praeter victum, & stipendium ex censu Congregationis Oblatorum exhiberi solitum, singulas pensiones a Schola assignandas consequerentur, quas pensiones item a Schola omnes consequi voluit, & decrevit, dummodo institutum hoc, & leges praeterea, ac pacta separatim a se condenda diligenter tuerentur, & servarent, alioquin cum ipsi, tum alii, sive clerici, sive laici existerent, sive Sancti Sepulchri, sive alias qualvis aedes incolerent, fructu hujusmodi carerent, neque pecuniae summam a Schola assignandam ullo modo perciperent: quin potius illud intelligerent, omnem eis facultatem esse ademptam condonationis, aut remissionis impetrandae, aut impetratae etiam ex mutua cessione, concordiaque utendi; scirentque nihil omnino, quod ejusdem Federici Cardinalis, & Praesulis patentibus desuper confectis literis adversaretur, suffragaturum, etiam si leges, ut supra condendas, vel in desuetudinem abiisse, vel interdum minus observatas fuisse assererent. Quoniam vero ad Scholae hujusmodi usum ingenti sacrorum, prophanorumque librorum copia opus esse non ignoravit, idque ad communem, & publicam Civitatis utilitatem pertinere maxime arbitratus est, aulam illam magnam, quam suis sumptibus in eodem Collegio Sancti Sepulchri, dejectis quibusdam antiquis adibus, quae proxima erant, de consensu Congregationis, Praepositi Generalis, & Oblatorum, ut patet ex instrumento publico, extruere est aggressus, brevique, ut sperat, perfectam, & absolutam daturus in publi-

Bibliothecam paravit.

cam Ecclesiasticam Bibliothecam, non solum ad Ambrosianae Scholae privatam, sed etiam omnium communem usum cum legibus, & regulis infra scriptis, aliisque ex facultate Apostolica, quaecumque sibi videretur, praescribendis destinavit, & ordinavit. Armariis praeterea, seriniis, tabulariis, in quibus libri ordine disponentur, suo tempore instructurus. Huic vero Bibliotheca antiquos Codices manuscriptos, atque impressos, aliosque omnes sacros, profanosque libros a se diligenter undique conquisitos, sumptuque non mediocri comparatos dono dedit, atque in eam imponi, ibique perpetuo ad privatam, & publicam utilitatem adservari mandavit, excommunicationis latae sententiae poenam proponens illis, qui libros vendere, commodare, ex Bibliotheca efferre, aut quoquo modo distrahere non dubitarent, eorum absolutio- ne soli Romano Pontifici reservata; eruditum virum e numero, atque ordine Oblatorum in ipsis Sancti Sepulchri adibus attendendum cum annuo stipendio Bibliothecae praefecit, eumque Bibliothecarium nominavit: Quae vero ad Bibliothecae custodiam, usum, conservationem, ac nitorem librorum spectare assereret, facultate a Nobis impetrata, certis legibus praescriberet, quas leges, eo etiam vita functo, usque adeo religiose servari voluit, ut eas immutari, infringi, remitti, vel contrahi non liceret, nisi auctoritas Apostolicae Sedis accederet, eisdemque legibus de verbo ad verbum derogaretur. Sed quam frustra Bibliothecam construxisset, atque omni librorum genere instruxisset, nisi etiam de ea perpetuo conservanda provisum foret, ne vel varietate temporum, vel hominum improbitate dissolvi, ejusque jus ad quemvis alium transferri queat: Idcirco proprietatem ipsius, ac dominium sibi, quamdiu viveret, reservans, post ejus obitum penes Oblatorum Congregationem ad publicum tamen, & communem omnium usum, & commodum esse decrevit: quod ut firmum, & perpetuum esset ex diversorum Ordinum viris Congregationem tuendam, conservandaeque Bibliothecae causa ita conflavit, ut praeter Praepositum Sancti Sepulchri pro tempore existentem, quem in hunc certum Conservatorem adscripsit, ex singulis infra scriptis Ordinibus Civitatis caperentur, nimirum ex Canonicis Ordinariis nuncupatis dictae Ecclesiae duo, ex reliquo Clero etiam duo, unus ex sexaginta Decurionibus Concilii Generalis, unus ex Jurisperitorum Collegio, & unus ex Collegio Physicorum; Archiepiscopus vero Mediolanen. pro tempore existens, cui a Scholae Doctoribus observantiam, cultum, atque obsequium praestari perpetuo vult, cuique hoc suum Institutum adeo probatum iri confidit, ut Bibliothecae Conservatoribus nunquam sit suo studio, auctoritate, & gratia defuturus, ideo credit hujusmodi cura implicari non debere, quod illum aliis assidue premi intelligat. Horum Conservatorum munus esset redditus, & bona, quae eidem Bibliotheca

Praedicta omnia Pontificia auctoritate confirmari petiit.

thea a praedicto Federico Cardinale, & Praesule addita forent, quaeque liberali piorum hominum largitione relinqui contineretur, fideliter administrare; Et quia redditus sunt ex bonis Ecclesiae, ideo unum Ecclesiasticum ex eorum corpore quot annis Thesaurarium per voces crearent, qui post annum exactum ipsimet Congregationi responsenti rationem bene gestae administrationis confectam redderet. Conservatores bis saltem in anno, vel saepius, si opus foret, in unum coacti de rebus ad Bibliothecae conservationem spectantibus inter se conferrent: bis autem singulis annis, & crebrius, si ita res postularer, Bibliothecam, Indicemque librorum, & libros ipsos inspicerent, eorumque numerum diligentissime recognoscerent, darent operam, ut ex pecunia, quae ad emendos, sarcinendosque libros relicta foret, Bibliotheca semper nitida esset, atque omni genere sordium munda. Quod si in hoc exequendo per biennium negligentessent, ad Capitulum Metropolitanum jus visitandi, vel eo negligente, ut supra, ad Praefectum Fabricae ejusdem Ecclesiae spectaret, ipsoque facto absque aliqua Judicis Ecclesiastici declaratione, qui ex Canonicis Ordinariis dictae Ecclesiae in numerum Conservatorum receptus foret, huic indicendae Congregationis vis perpetuo esset, Congregationique in omnibus praesfet. Congregatio in Sancti Sepulchri adibus haberetur: Si Sacerdotes obliti insigniter Bibliothecae curam negligerent, eamque dissiparent, dissiparique permetterent, aut illius publicum, & communem usum in proprium, & privatam converterent, tunc ab omni jure, quod in, & ad Bibliothecam illis concessit, cecidisse, atque omnia ad templi majoris Fabricae Praefectos devoluta esse intelligerentur. Hujus vero rei iudicium ad pro tempore existentem Vicarium Archiepiscopum Mediolanen. in spiritualibus generalem, ad quem etsi interdum his, controversia, vel differentia in praemisiorum executione, vel interpretatione oriretur, cognitionem ejus, & iudicium ita voluit pertinere, ut summam sine strepitu, & figura iudicii, sola facti veritate inspecta, omni appellatione prorsus remota, quamcumque controversiam dirimeret, & ubi ad alium Judicem, quam Ecclesiasticum facto ipso Conservatorum, Doctorum, vel in Schola interesse habentium quoquo modo lis, & iudicium devolveretur, tunc ipso facto illos jure administrationis, vel loco Scholae privavit, & privatos esse voluit, prout in dictis suis literis continetur.

§.2. Cum autem, sicut eadem petitio subungebat, praemissa omnia in laudem Dei, ac divini Cultus augmentum, totiusque dictae Civitatis, illiusque personarum literis, & virtutibus praedictarum, & praecipue necessitatibus oppressarum commodum, & utilitatem, necnon fidei Orthodoxae contra illius hostes propugnaculum, bonarumque artium ampliationem cesserint, & cedant, cupiatque propterea dictus Federicus Cardinalis, & Praesul illa omnia pro Bull. Rom. Tom. V. Par. III.

firmiori illorum subsistentia per Nos confirmari, & approbari, aliaque infra scripta, sibi benigne concedi; Quare praedictus Federicus Cardinalis, & Praesul nobis humiliter supplicavit, quatenus in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur eundem Federicum Cardinalem, & Praesulem specialibus favoribus, & gratiis prosequentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, discretioni tuae, cum Ven. Frater noster Episcopus Viglevanen. Ordinarius vicinior existat, ut dictus Federicus Cardinalis, & Praesul asserit, per Apostolica scripta mandamus, quatenus erectionem, institutionem, fundationem, adscriptionem, cooptationem, voluntatem, singula decreta, destinationem, ordinationem hujusmodi, omniaque, & singula in eis contenta, ac inde sequuta, & sequenda quaecumque auctoritate nostra perpetuo approbes, & confirmes, illisque perpetuae, & inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adicias, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti, & solemnitatum quomodolibet requisitarum forsitan omisarum, ac quosvis alios, etiam quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, suppleas, eademque praemissa omnia, & singula perpetuo, & omni tempore subsistere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis omnibus, & singulis ad quos nunc quomodolibet spectat, & spectabit in futurum, quosque id concernit, & concernet quomodocumque de cetero firmiter, & inviolabiliter perpetuo observari, & adimpleri, nec ab illis umquam resiliiri posse decernas.

§.4. Et insuper pro ipsarum Scholae, & Bibliothecae dote, ac illarum Doctorum, aliarumque personarum praedictarum sustentatione, & mantentione, onerumque illis incumbentium supportatione a Collegio Ticinen. Borromeo nuncupato dictae Civitatis per eundem Carolum Cardinalem etiam erecto tot proprietates, census, & alia bona stabilia ex Beneficiis Ecclesiasticis illi auctoritate Apostolica unita, quae detractis infra scriptis ad mantentionem illius Alumnorum, & personarum sufficient, per dictum Federicum Cardinalem, & Praesulem discernen., & specifican., quorum annuus valor ad mille scuta ad rationem sex librarum monetae Imperialis pro quolibet scuto iudicio dicti Cardinalis, & Praesulis ascendat, ex nunc etiam perpetuo dismembrata, & separet, illaque sic dismembrata, & separata, necnon alia quaecumque proprietates, res, jura, & bona in quibusvis rebus consistentia, ac cujuscumque quantitates, & speciei existen. per quoscumque Christianos quaecumque donanda, leganda, relinquenda, & elargienda eidem Scholae, & Bibliothecae, ita quod liceat illarum Conservatoribus pro tempore existentibus per se, vel alium, seu alios eorum, & dictarum Scholae, & Bibliothecae nominibus, corporalem possessionem propriam

Committitur Vicario Generali Viglevanen. praedictorum confirmatio.

Daturque facultas unien. di redditus mille scutorum ex Collegio Ticinen. dismembrandum.

Legesque la-
tas, & feren-
das confir-
mandi.

tum censuum, & honorum hujusmodi propria auctoritate libere apprehendere, & perpetuo retinere, illorumque fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta quaecumque percipere, exigere, & levare, ac in dd. Scholæ, & Bibliothecæ usus, utilitatem, & necessitates convertere, Diocæsani loci, vel cuiusvis alterius licentia desuper minime requisita, similiter perpetuo applices, & appropries.

§.5. Postremo pro dictarum Scholæ, & Bibliothecæ felici successu, ac regimine, & administratione, necnon circa illarum quantitates, qualitates, conditiones, numerum, receptionem, admissionem, & alia quaecumque dictas Scholam, & Bibliothecam quomodolibet concernentia eidem Federico Cardinali, & Præsuli, ut quoad vixerit, quaecumque statuta, ordinationes, constitutiones, decreta, & capitula, licita tamen, & honesta, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis non repugnantia facere, edere, & condere, illaque pro rerum, temporum, & personarum qualitate cassare, mutare, innovare, reformare, ac illorum loco, alia de novo facere, & edere libere, & licite valeat, concedas, & indulgeas: necnon postquam illa facta, reformata, ac de novo facta, & edita fuerint, perpetuo valida, & efficacia fore, & esse, ac ab omnibus, ad quos pro tempore quomodolibet spectabit in futurum, perpetuo inviolabiliter observari, & adimpleri debere, ac illo etiam vita functo, a quoquam quavis auctoritate, causaque, & occasione violari, infringi, restringi, immutari, vel etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices, nisi illis de verbo ad verbum insertis, & expressis derogari nullatenus umquam posse, pariter perpetuo statuas, & ordines.

Clausula.

§.6. Præsentes quoque literas semper validas, & efficaces fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos judicari, & desiniri debere, irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, eadem auctoritate nostra decernas.

Derogatio
contractionum

§.7. Non obstantibus præmissis, ac Lateranen. Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentes, necnon quibusvis Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis specialibus, & generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Collegiorum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis

clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam iteratis vicibus quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam pro eorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo quinto, quinto Kalen. Martii Pont. nostri Anno I.

Dat. die 25.
Februar. 1606
An. I.

X X I X.

Renovatio Literarum Gregorii XIII. super confirmatione Taxæ ab Archiepiscopo Valentino efformatæ pro Dotatione Ecclesiarum Parochialium in Regno Valentia pro instructione Maurorum noviter conversorum erectarum, non obstantibus Literis Clementis VIII., quibus diversimode provisum fuerat super eadem Taxa, ejusque exactione.

Ex Regest. in
Secret. Brev.

Super hac materia videre est Constit. Clem. VIII. CCLXXIV. Exponi fol. 419. Et Const. CCLXXVII. Apostolici fol. 423. T.V. P. II.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proximum.

Inter ceteras nostro muneri incumbentes curas, illa, quæ Nobis in Beato Petro Apostolorum Principe a Christo Domino commissa est, pascendi oves ejus, præcipue Nobis cordi hæret, & propterea nostræ auctoritatis partes in iis libenter interponimus, per quæ de idoneis ad Curam Animarum exercendam Ministris, & ad eorum sustentationem sufficientibus redditibus providendi debere disponitur, idque eo libentius facimus, quo Catholicorum etiam Regum piis votis inde satisfactum iri, ac alias in Domino salubriter conspicimus expedire.

Pro instru-
tione neo-
conversorum,
sub Carolo V.
nonnullæ ere-
ctæ fuerant
Parochiales
Ecclesie.

§.1. Dudum siquidem facta: rec: Gregorio Papæ XIII. Prædecessori Nostro, nomine clar. mem. Philippi II. Hispaniarum Regis, exposito, quod ipse Philippus Rex animadvertens, superioribus temporibus, multa fuisse olim in Regno Valentia oppida, & Loca a Mahometanis Infidelibus habitata, in quibus etiam, postquam idem Regnum recuperatum fuerat, remanserant supraquindecim mille familie Infidelium, quæ anno Domini 1526. ad fidem Catholicam se converterant, ad quos bene, sancteque in eadem fide Catholica erudiendos, & instruendos, tunc Civitatem, & Dertusen. Episcopi auctoritate Apostolica, & inclita me: Caroli V. Romanorum Imperatoris ejusdem Philippi Regis Genitoris contemplatione, de anno ejusdem Domini 1534. multa Loca, & illorum Ecclesias a suis Matricibus Parochialibus antiquis dismembraverant, & cas

cas

Que cum per-
rum essent do-
tate, Parochis
destituebantur,
vel Parochis
tradebantur
inhabili-
bus.

Philippus II.
Episcopus m-
davit, ut huic
malo consul-
teret.

Illi cõsuerunt
novas exigen-
das esse Paro-
chias.

Earumque
dotem ad 100.
libras augen-
dam.

cas numero supra centum, & nonaginta in Parochiales Ecclesias erexerant: ex his vero, quasdam suis primitiis, reliquas autem triginta tantum libris annuis respective dotarant, statuendo, quod dictæ triginta Libræ, quæ viginti octo ducatos auri, vel circa constitutebant, solverentur, quemadmodum eatenus erant soluta, & tunc solvebantur. Et in eadem expositione subjuncto, quod propter tenuitatem reddituum prædictis Ecclesiis applicatorum, & locorum, in quibus eadem Ecclesia sitæ erant, asperitatem, & quia Oppida, & Loca prædicta, in quibus eadem Ecclesiæ consistebant, variis periculis erant exposita, non pauca illarum propriis Rectoribus carerant, & tunc etiam iisdem carebant, & ipsi Rectores, qui aliis Ecclesiis erant præpositi, ea eruditione, doctrinaque præditi non erant, qua dictos noviter conversos in Religionis Christianæ præceptis, & illis, quæ ad salutem Animarum erant necessaria, profus ignoras, recte, ut decebat, in Fide Catholica instruere valerent: Ac his de causis adductus idem Philippus Rex, sanctissimoque zelo, & quod de animarum discrimine agebatur, motus, cum huic tanto malo aliquod salutare remedium adhiberi maxime cuperet, præsertim cum satis constaret, plurimos ex eis adhuc in suis perversis Mahometicis erroribus impunder, impieque permanere, curaverat, ut tunc Archiepiscopus Valentin., ac Dertusen., & Oriolen. Episcopi, alique viri doctrina, & rerum agendarum experientia, & vitæ integritate præditi, matura, ut par erat, consilio, ea cogitarent, quæ ad instituendos in via Domini noviter ad fidem conversos, in dicto Valentia Regno commorantes, eisque non solum utilia, verum etiam salutaria, & necessaria existimassent. Et postremo idem Philippus Rex ad eandem Civitatem Valentin., Venerabilem Fratrem Joannem Patriarcham Antiochenum, & Archiepiscopum Valentin., ac tunc existentes Martinum Dertusen., & Gregorium Oriolen. Episcopos, aliosque viros gravissimos convenire fecerat, ut de eadem re agerent, & consulerent, quæ Animarum saluti personarum prædictarum duxissent quomodolibet necessaria, & opportuna: Qui ea re per plures dies examinata, variisque Congregationibus, & colloquiis inter eos habitis, existimaverant, optimum factu, si per ipsum Prædecessorem, & Sedem Apostolicam, novæ alia Ecclesiæ Parochiales in Locis ad hoc opportunis erigerentur, illis etiam ab aliis Ecclesiis Parochialibus Matricibus, ac quarum essent filiales, seu suffraganeæ, distinctis, & penitus separatis, eisque Rectores præficerentur, qui Animas, non solum doctrina verbi, sed etiam exemplo boni operis, informare vellent, & possent. Ac ut tales invenirentur, qui Pastoris munus recte obirent, & in Ecclesiis suis assidue residerent, singulæ Dotes, alioquin tenues, ad summam centum Librarum monetæ in Regno Valentia cursum habentis, pro qualibet Ecclesia Parochiali, jam de dicto anno

1534. erecta, auferentur, ut ex ea Dote Rector commode sustentari posset: eademque ratio in assignanda Dote Ecclesiis, quæ a suis Matricibus tunc dismembrarentur, & in Parochiales erigerentur, fervaretur: Ac ut tam bona, & necessaria institutio ad effectum perduceretur, a Mensæ Archiepiscopalis Valentin., quæ ad valorem annuum quadraginta milium Ducatorum, vel circa ascendebat, ac Dignitatum, & Præpositurarum ejusdem Ecclesiæ Valentin., necnon aliarum antiquarum Parochialium Ecclesiarum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum in Libro taxæ comprehensorum quorumcumque fructibus, redditibus, & proventibus, perpetuo summa in eisdem Literis contenta dismembraretur, & seu ad solutiones ex tunc imposterum perpetuo faciendas, tunc, & pro tempore existens Archiepiscopus Valentin., ac alias Dignitates, & Præposituras in eadem Ecclesia, ac alia Beneficia in Literis hujusmodi expressa obtinentes, & alii, juxta taxam ibidem insertam, tenerentur.

Esque de cau-
sa Mensæ Epi-
scopales, non-
nullaque alia
Ecclesiastica
Beneficia ta-
xarunt.

Prædicta
omnia peren-
te Philippo
II. confirma-
vit Gregorius
XIII.

§.2. Ac pro parte dicti Philippi Regis eidem Prædecessori humiliter supplicato, ut super eis opportune providere, de benignitate Apostolica, dignaretur: Idem Prædecessor hujusmodi supplicationibus inclinatus, juxta ea, quæ prudenter, ac pie ab eisdem Joanne Patriarcha, & Archiepiscopo, una cum Dertusen., & Oriolen. Episcopis prædictis cogitata, & considerata fuerant, decrevit, statuit, auxit, dismembravit, & in ipsa Diocesi Valentin., Apostolica auctoritate, erexit, divisit, ac Mensæ Archiepiscopali Valentin., juxta taxam in fine literarum ipsius Prædecessoris descriptam, onera, & solutiones annuas per eundem Joannem Patriarcham, & Archiepiscopum, & pro tempore existentes Ecclesiæ Valentin., Præsules, & Administratores, ac Archidiaconatus dictæ Ecclesiæ Valentin., ac Præposituras, & alia Beneficia in prædicta taxa contenta pro tempore obtinentes, ac in eisdem Beneficiis Successores quoscumque, & alios Dominos temporales in eadem taxa comprehensos, eorumque Successores, annis singulis, perpetuis futuris temporibus in locis, & terminis constitutis integre faciendas, teneri, & obligatos esse voluit, decernens, taxam prædictam, nullo unquam tempore, etiam ad Successorum prædictorum instantiam, quavis occasione, vel causa, etiam urgenti, & urgentissima annullari, invalidari, aut ad minorem summam reduci posse, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, cum clausula sublata, ac aliis decretis, & derogationibus, prout in ipsius Prædecessoris, in hac forma Brevis, sub die 16. Junis 1576. desuper expeditis literis, in quibus dicta taxa inserta fuit, plenius continetur.

Eadem Phi-
lippo notum-
la per errorem
expressa fuisse
asserente;

§.3. Et deinde eidem Prædecessori pro parte ipsius Philippi Regis denuo exposito, quod in prædicta taxa in supra dictis literis inserta, nonnulla per errorem exposita fuerant,

Gregorius alias literas dedit, & utraque voluit observari.

Et solvi taxam in eisdem præscriptam.

Confirmavit pariter quæ statuta fuerat de Collegio.

Archiepiscopus Valentin. taxam recipit.

Capitulum vero scolasticorum spondet juxta eandem.

Philippus Rex non factus fo-

rant, quæ aliter exponi debuissent, prout in libro prædicto Joanne Patriarcha, & Archiepiscopo Valentin. super dictarum Parochialium erectionibus, dotationibus, distributionibus, & aliis prædictis confecto, ad quem in omnibus, & per omnia relationem ipse Prædecessor haberi voluit, ex quo veritas omnium computationum, distributionum pro rata cujusque, necnon calculationum in executione ipsius Prædecessoris literarum faciendæ, elici poterat, plenius contineri dicebatur. Idcirco idem Prædecessor per alias ejus in eadem forma Brevis voluit, & Apostolica auctoritate concessit, & decrevit, quod priores literæ hujusmodi, cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, & decretis, ac illarum vigore inde sequuta, & sequenda quacumque valeant, plenamque roboris firmitatem obtinerent, ac ab illarum data in omnibus, & per omnia suffragarentur, perinde ac si ea, quæ in posterioribus expressa fuerant, in prioribus literis hujusmodi pariter narrata fuissent, volens, utraque literas prædictas perinde a dicta die 16. Junii 1576. afficere, ac si personaliter unicuique intimata fuissent, itaut quæcumque personæ, cujusvis qualitatis, & conditionis existentis, in prædictis literis comprehensa, ratione dotationis hujusmodi pro rata temporis contribuere, & conferre omnino tenerentur, & contributionem hujusmodi juxta earumdem literarum formam, juris, & facti remediis opportunis, ac demum Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis cogi, & compelli possent, quam ratam pecuniarum, idem Prædecessor ab eo tempore, usque quo posteriores literæ prædictæ executioni demandata fuissent, arbitrio Ordinariorum, expendendam ad usum Fabricæ, & ornamentorum parochialium Ecclesiarum earumdem tunc de novo erectarum, applicavit, & appropriavit, nec easdem pecunias ad Rectores prædictos, eo tempore durante, pertinere posse decrevit.

§.4. Præterea omnia in Capitulo de Collegio in supramemorato libro expressa, nominatim confirmavit, & approbavit, eadem clausula sublata, ac irritanti, & aliis Decretis, & derogationibus pariter adjectis, prout in eisdem posterioribus literis, sub Datum videlicet die 30. Augusti 1577. plenius similiter continetur.

§.5. Quas quidem Prædecessoris literas Venerabilis Frater prædictus Joannes Patriarcha Antiochenus, & Archiepiscopus Valentin., ac plerique in taxa comprehensi susceperunt, admiserunt, & amplexi fuerunt: dilecti vero filii Capitulum, Canonici Ecclesiæ Valentin. capitulariter congregati, sub die 21. Mensis Augusti 1597., promiserunt, quod ipsi, perpetuis futuris temporibus, quolibet anno, & in terminis in prædictis literis contentis, omnes illas quantitates, quæ per taxam in literis prædictis contentam ab ipsis perfolvi debuissent, a die Festivitatis B. Joannis Baptistæ ejusdem anni 1597. inclusive perfolverent.

§.6. Idem autem Philippus Rex, medi-

antibus personis dicti Joannis Patriarchæ, & Archiepiscopi, necnon Ducis de Lerma, tunc Marchionis Deniæ, ac dicti Regni Proregis, promisit, quod termini usque tunc decursi eisdem Capitulo, & Canonicis remitterentur, & condonarentur: hoc etiam adjecto, quod hujusmodi remissio, & condonatio, auctoritate Apostolica confirmaretur, ac alias, prout publico desuper confecto Instrumento, ac literis etiam dicti Philippi Regis plenius dicitur contineri.

§.7. Deinde vero præ mem: Clemens Papa VIII. etiam Prædecessor noster ad supplicationem Dignitatum, & Præpositurarum, ac Canonicorum Ecclesiæ Valentin., & aliorum forsan litis consortium, causam, & causas, quas ipsi habebant, seu habere volebant, & intendebant contra, & adversus Rectores Ecclesiarum Parochialium, & Diocesis Valentin. pro instructione Mauro-rum hujusmodi erectarum, & erigendarum, omnesque alios interesse habentes, super assignatione, seu Dotatione reddituum dictarum Parochialium, dilecto filio Magistro Horatio Lancellotto, Cappellano nostro, tunc suo, & causarum Sacri Palatii Apostolici Auditori, audiendam, cognoscendam, sineque debito terminandam, & decidendam per speciale rescriptum commisit.

§.8. Et postea per quosdam sub Datum die 13. Septembris 1601. tunc existentis suo, & Apostolicæ Sedis apud Charissimum in Christo Filium Nostrum tunc suum Philippum Tertium, etiam Hispaniarum Regem Catholicum, Nuncio ex causis tunc expressis, dedit in mandatis, ut per se, vel alium, seu alios, quos ad id duxisset deputandos, quoad quinquaginta quinque Parochiales Ecclesias ex prædictis, quarum fructus ad summam centum librarum non ascendebant, ad executionem taxæ superscriptæ pro concurrenti quantitate ejus summa, quæ tunc deficiebat ad consciscendam summam librarum centum pro unaquaque ex eisdem Parochialibus, procedi, auctoritate Apostolica, curaret, & faceret, ac quoscumque eorum, qui juxta dicti Gregorii Prædecessoris literarum dispositionem hujusmodi Parochialium Dotationi contribuere tenebantur, ad contributionem debitam, & quæ pro tempore deberetur, taxæ tunc ad eos spectantis, pro concurrenti quantitate hujusmodi, ultra poenam a Gregorio Prædecessore inflictam, quoad Laicos, etiam per privationem Decimarum, sive primitiarum, quas percipiebant, ac per censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, prædicta auctoritate, cogere, & compelleret: pro aliis vero Parochialibus Ecclesiis, quarum fructus, ut ipsi contribuere debentes assercbant, jam ad summam centum librarum ascendebant, terminum unius anni ad id docendum præfigeret, eoque elapso, ac nihil, quod relevarent dicto, ad executionem, & exactiorem taxæ hujusmodi, pro concurrenti quantitate, pariter omni, & quacumque appellatione remota,

lutiones condonat Capitulo.

Sed cum idè Capitulum hac super re litem agere contaret.

Clemens VIII. causam Auditori Cameræ cognoscendam commisit.

Ac Nuncio Apostolico mandat, ut taxam a Gregorio præscriptam solvi omnino curet pro dotatione Parochiarum.

mota, procedi curaret, & faceret: sed si infra terminum unius anni constisset, fructus aliquarum ex dictis Parochialibus Ecclesiis ad dictam summam centum librarum, ut prædicebatur, non ascendere, quoad hujusmodi Parochiales, executionem, & exactiorem taxæ prædictæ idem Clemens Prædecessor noluit retardari, voluitque etiam, ut interim non retardaretur executio quoad eos, qui tunc taxam perfolvebant. Verum, si facta liquidatione constisset, proprios fructus aliquarum ex dictis Parochialibus Ecclesiis, libras centum excedere, respectu harum Parochialium aliqua contributo non fieret, si vero fructus una cum taxa contributionis dictas libras excessisset, contributo præfata, pro concurrenti quantitate, ad libras centum reduceretur, quia mentis ipsius Clementis Prædecessoris erat, ut illis Parochialibus, quas, sine hujusmodi contributione, redditum annuum centum librarum habere constisset, hujusmodi contributo fieri minime deberet. Ex illarum tamen Parochialium, propriis fructibus, si quæ essent, quæ tunc abique dicta contributione, summam præfatarum librarum centum excederet, nihil prorsus ex eadem summa excedente, pro dotatione aliarum Parochialium detrahi voluit, sed totum id, quod dictam summam centum librarum excessisset, cujuslibet ex dictis Parochialibus Ecclesiis beneficio cedere decrevit, & declaravit.

§.9. Ac successive per alias sub Datum 30. Aprilis 1602., ne occasione supradictæ commissionis causæ, seu causarum prædicto Horatio Auditori factæ, aut alia quacumque de causa, aliqua lis, seu controversia super præmissis oriretur, causam, & causas a præfato Horatio Auditore, & quibusvis aliis Judicibus ad se advocavit, illasque circumscriptis literis dicto Nuncio, ut præferret, direxisset, per eundem Nuncium executioni demandandis, extinxit, perpetuumque super illis tam præfatis Dignitates obtinentibus, Canonicis, & Præpositis, quam aliis quibuscumque silentium imposuit. Ac demum per alias ejus in eadem forma Brevis confectas literas sub Datum die 2. Augusti 1603., declaravit, quod per literas super avocatione causæ, & causarum præfatarum, & extinctione litis emanatas, occasione verborum *circumscriptis literis nostris* per dictum Nuncium executioni demandandis in eisdem literis appositorum, primo dilectis ejus literis super executione taxæ dicto Nuncio directis, non erat, nec censeri poterat derogatum: quinimo voluit, statuitque, & ordinavit, ut eadem ejus literæ præfate Nuncio directæ, illarum forma in omnibus, & per omnia servata, a præfato Nuncio, illiusque subexecutoribus, tam eatenus deputatis, quam deinceps deputandis quibuscumque, debite executioni demandarentur: ac alias, prout in singulis literis præfatis plenius pariter continetur.

§.10. Cum autem, sicut dicti Philippi III. Regis nomine, eidem Clementi Prædecessori primum, ac Nobis deinde ad sum-

Philippus III. Rex exponit Clementis litteras non sine partium con-

mi Apostolatus apicem, divina disponente clementia, assumptis expositum fuerit, licet supra memorata ipsius Clementis Prædecessoris literæ dicto Nuncio directæ super executione dictæ taxæ satis rationabiles videntur, nihilominus, matura deluper habita consultatione, compertum fuerit, illas, sine maxima difficultate, ac totius fere status præfatarum Parochialium Ecclesiarum revolutione, & perturbatione observari, ac executioni demandari non posse. Quinimo graves controversias, diuturnasque lites exinde verisimiliter orituras, ac propterea consultus fore, ut, illarum executione prætermissa, ad taxam jampridem in supra memorato libro a dicto Joanne Patriarcha, & Archiepiscopo confecto, stabilitam, & per præfatum Gregorium Prædecessorem de annis 1576., & 1577. confirmatam, atque ad ipsius Gregorii Prædecessoris literarum præfatarum exactam executionem, & juxta acceptationes ab ipsis Archiepiscopo, Dignitates obtinentibus, Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ Valentin., ceterisque tam Laicis, quam Ecclesiasticis in eadem taxa comprehensis olim factas, ac alias juxta earumdem literarum formam, in omnibus, & per omnia procedatur. Quare pro parte ejusdem Philippi Regis nobis fuit humiliter supplicatum, ut super his opportune providere, de benignitate apostolica, dignaremur.

§.11. Nos, qui, vivente ipso Clemente Prædecessore, Cardinalatus honore fungebamur, ac quibus una cum dilectis filiis nostris Pompejo S. Balbinæ Arrigonio, ac Hieronymo S. Blasii de Anulo Pamphilio, necnon tunc in humanis agente Paulo Emilio S. Maxwelli Titulorum nuncupatis Presbyteris Cardinalibus negotium hoc ab ipso Clemente Prædecessore demandatum fuerat, auditis partium agentibus, Procuratoribus, & Advocatis, & nominatim dilecto filio Francisco de Quesada Canonico Ecclesiæ Gaditan. I. V. D. ab eodem Philippo Rege hac de causa ad Romanam Curiam destinato, quique deinde ad summi Apostolatus apicem assumpti, idem ipsum negotium Pompejo, & Hieronymo prædictis, necnon dilectis etiam filiis nostris Flaminio S. Maria de Pace Plato, & Laurentio S. Laurentii in Pane, & Perna Blanchetto, necnon bo: mem: Francisco S. Crucis in Hierusalem Avila tunc in humanis agenti, & Antonio S. Matthæi in Merulana etiam Titulorum Zapata nuncupatis Presbyteris Cardinalibus per eos diligenter examinandum, & Nobis referendum commisimus, audita eorumdem Cardinalium, qui negotium ipsum mature, ac diligenter examinaverunt, relatione, ulteriorum litium, & controversiarum anfractus e medio tollere, ac statui, & conservationi dictarum Parochialium, ac ut in illis personæ idoneæ ad instructionem dictorum noviter converforum, eorumque animarum curam exercendam deputari, & manuteneri perpetuo possint, opportune prospicere, simulque dicti Philippi Regis, id ipsum enixe postulantis votis favo-

entione executioni posse demandari.

Taxamque ab Archiepiscopo Valentin. jampridem confirmatam, & Grego. XIII. literas petit roborari.

Paulus itaque de consilio nonnullorum Cardinalium;